

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII
A Cananeencei
SF. CUV. AUXENTIE, MARON
ȘI AVRAAM

„O, femeie, mare este credința ta;
fie ție după cum voiești.
Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.”

Nici să fi fost această femeie fiică a lui Avraam, n-ar fi putut arăta mai multă credință. Cine are ochi de văzut și urechi de auzit, vede și aude. Până și Iuda a văzut ce credință tare are această cananeeancă. Asemeni și Petru, puțin credinciosul. Și Toma. Domnul nu a lăudat niciodată atât pe vreun apostol. Cui i-a mai spus El: Mare este credința ta? Tuturor le-a spus măcar o dată: O, voi puțin credincioșilor! Dar numai o dată? Neam necredincios și îndărătnic! i-a muștrat cândva (Matei 17, 17). De aceea îi și luase în ținutul Canaan: ca să-i învețe, prin păgânii necunoscători de Lege și de profeți, credința tare și puterea ei. Îi trecea prin școala credinței. Le dădea învățătură temeinică tocmai aici, în păgânătate. Câtă credință la această femeie care nu învățase de la ai săi nimic bun! Cu adevărat, multe temeieri pentru apostoli și pentru cei din neamul lor ca să chibzuiască asupra căilor lui Dumnezeu, să se rușineze și să se căiască.

Apostolii au înțeles învățătura și și-au însușit-o, dacă nu chiar pe dată, cu siguranță mai târziu. Au semănat credința în Hristos pe tot pământul. Și-au dat viața pentru ea. S-au slăvit prin ea. Dar noi oare am înțeles, ne-am însușit lecția credinței? Astăzi Biserica lui Hristos este poporul ales al lui Dumnezeu în lume, împărăția cea nouă și preoția cea nouă. Vedeți însă ce nesocotit, ce disprețuit este Hristos între popoarele creștine! Vedeți cum cei botezați au ajuns să fie nu numai „puțin credincioși”, ci cu totul lipsiți de credință.

Ce ne rămâne de făcut nouă în neamul acesta fără Dumnezeu? Nimic altceva decât ce a făcut femeia cananeeancă: Să ne rugăm cu stăruință lui Hristos Dumnezeu cel viu și atotputernic, să strigăm către El cu credință: „Doamne, miluiește-ne pe noi păcătoșii!” ❖

Sfântul Nicolae Velimirovici

O, FEMEIE, MARE ESTE CREDINȚA TA!

„Și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.” (Matei 15, 22-25)

În această duminică, Domnul ne pune la inimă virtutea credinței, care este un mare dar al lui Dumnezeu pentru om, care dar trebuie să-l cultivăm. Imaginea femeii cananeence, spune Sfântul Ioan Gură de Aur, este imaginea profetică a Bisericii, care a fost chemată de Dumnezeu la credința în Iisus Hristos.

Deși Domnul în prima trimitere a ucenicilor la propovăduire le-a spus „în căile păgânilor să nu mergeți” (Matei 5, 12), El ca Fiu al Lui Dumnezeu a căutat întotdeauna să arate figuri luminoase de păgâni, care auzind de Hristos, au crezut desăvârșit în El. Amintim aici figura luminoasă a sutașului din Capernaum, care a avut o credință însoțită de smerenie desăvârșită, dar nu putem trece cu vederea imaginea acestei femeii cananeence pe care Domnul a supus-o unui examen greu, pe care ea l-a trecut cu delicatețe, cu smerenie și mai ales cu stăruință. A crezut în Dumnezeu, iar Domnul, cu cât a supus-o la aceste examene, cu atât ea strălucea mai tare, făcându-se pildă multora prin virtuțile ei.

Acum, după atâția ani, ne întrebăm dacă această virtute a credinței noi creștinii o mai trăim la intensitatea la

care a trăit-o ea. Ea își făcuse timp să audă și avea urechi de auzit, căci credința vine din auz, iar auzul din propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu. În ziua de azi cu greu ne mai facem timp să auzim cuvintele credinței. Câți au răbdare să mai asculte o predică? Prin cuvintele preotului, Dumnezeu cheamă pe credincioși la o credință autentică, o credință care nu este atinsă de bigotism, de fanatism sau de scepticism. O credință curată, ortodoxă, însoțită de smerenie, căci o credință lipsită de smerenie nu este plăcută lui Dumnezeu.

Privind icoana femeii cananeence, să ne rugăm la Dumnezeu să ne dea și nouă multă credință, iar aprecierea credinței noastre o poate face deplin Dumnezeu, așa cum boierește a și plătit-o pe femeia cananeeancă: „O, femeie, mare este credința ta. Fie ție cum dorești.” Așa să ne ajute și pe noi Dumnezeu să avem o credință până la puterea unei minuni, căci toate sunt cu putință celui credincios. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

NOI CONSTRUIM BISERICI!

Am parafrazat titlul unui articol care circulă de câteva zile în spațiul virtual, fiind preluat inclusiv de site-ul de știri al Patriarhiei Române, basilica.ro: „Noi construim catedrala!”, de Clara Râpan, din Bârlad, care ia atitudine împotriva curentului din mass-media ce și-a atins în final scopul: oprirea finanțării de la buget a construirii Catedralei Mântuirii Neamului.

Un articol care își propune să demonteze mitul inexistenței banilor pentru construirea unui asemenea monument, important ca simbol al demnității poporului român, al unității românilor, și al recunoașterii față de Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă de-a lungul istoriei poporului român.

Pentru că și noi, parohia Șerban Vodă construim biserica și un spațiu destinat activităților social-filantropice, înțelegem mult mai ușor argumentele pe care un mirean le aduce în favoarea construirii catedralei neamului. Aș remarca faptul că această catedrală este definită în primul rând ca o biserică a Mântuirii Neamului, dorită nu numai de mai marii Bisericii Ortodoxe de azi, căci este visul poporului român de mai bine de 140 de ani, după Războiul de independență din 1877. Regalitatea, oamenii politici au dorit-o cu ardoare, iar Mihai Eminescu în presa vremii pleda convingător pentru necesitatea construirii ei.

Citez câteva fragmente (prescurtate) din articolul doamnei Clara Râpan, pe care vă invit să-l parcurgeți în totalitate pe net, căci el răspunde multor afirmații pe care le fac cei ce se opun construirii Catedralei, ba chiar și a bisericilor - de ce oare numai ortodoxe?- în țara noastră. Faceți un exercițiu și înlocuiți în acest text cuvântul „Catedrală” cu biserica Șerban Vodă, măcar din când în când.

„Sigur că părerile pe acest subiect sunt diferite și auzim des în mass media sume care par extrem de mari legate de costurile construcției catedralei: 100 mil.Euro (n.r. - unii au „oferit” repetat presei cifra amețitoare de 600 mil. Euro!) Totuși, catedrala aceasta în care tot lovesc unii, nu este mai scumpă decât, spre exemplu, marele Stadion Național „Lia Manoliu” (care a costat peste 200 mil Euro) (n.r. - aprox. 240 mil. Euro, exclusiv de la buget!): un loc în care eu și probabil mulți dintre români nu vom ajunge niciodată, pentru că nu ne interesează în mod deosebit ceea ce se întâmplă acolo. Și chiar dacă ne-am dori să vizităm astăzi acest stadion „mai scump decât catedrala”, este închis... de ISU. Sportul are promotorii

și susținătorii lui, foarte iubiți de mass media, ceea ce a făcut ca o astfel de investiție să fie lăudată și promovată ca fiind necesară și binevenită. Susținătorii construcției Catedralei se aud foarte rar în mass media și doar în situația în care e necesară batjocorirea publică a celor care îndrăznesc să spună ceva „de bine” despre acest proiect.”

„Dacă sunt atâția bani în țara asta pentru afaceri extrem de profitabile, pentru pensii speciale foarte mari, chiar nu sunt bani pentru ca noi, ortodocșii plătitori de impozite, să avem o catedrală? Sigur că nu mai e la modă să construim ceva pentru „majoritari” din banii statului, totuși, sute de ani s-au jertfit pentru țara și Biserica ei strămoși de-ai noștri majoritar ortodocși; bunicii noștri ortodocși au fost „majoritari” la Canal, la Gherla, la Aiud și pe fronturile din cel de-al doilea război mondial, frații și copiii noștri „majoritar ortodocși” au murit în '89! Măcar jertfa înaintașilor noștri să merite ca generația aceasta să construiască în București o catedrală mai mare decât cea pe care au putut-o construi românii de acum 400 de ani pe când plăteau tribut Imperiului Otoman, iar corupția funcționarilor statului era... probabil tot la nivelul celei de acum. Dacă bugetul alocă mari sume de bani pentru construcția de autostrăzi și stadioane la standardul vremurilor de astăzi, măcar să avem și noi dreptul ca din impozitele plătite de o majoritate ortodoxă să se construiască o catedrală care să spună despre poporul român că „își iubește Biserica” și nu se zgârcește să construiască cel mai frumos lăcaș pentru Dumnezeu! Cum credeți că ar reacționa evreii din toată lumea dacă li s-ar permite să reconstruiască Templul din Ierusalim? Oare ar batjocori prin mass media pe cei care ar susține acest proiect? Oare ar blama un întreg popor pentru că s-ar întoarce la o măreție de acum 2000 de ani, într-o lume în care vremea construcțiilor religioase monumentale a trecut și nu mai e importantă religia unei majorități? Dar parlamentul și guvernul turc, credeți că va dezbate prea mult oportunitatea trimerii de fonduri pentru construcția unei mari

moschei în București?”

„Polonia, este o țară UE cu o majoritate de 87% catolici și o constituție care respectă drepturile minorităților religioase. În Polonia de astăzi, președintele și primul ministru sunt catolici practicanți și nu se sfiesc să își exprime public susținerea valorilor tradiționale ale bisericii lor. Și tot Polonia este o țară care a construit biserici mari în perioada de după căderea comunismului: în 2004 polonezii au construit la Lichen o biserică de 120 m lungime și 77 m lățime (cam cât catedrala noastră acum în construcție) și se mândresc că se numără printre cele mai mari biserici din lume, fără să spună cineva că sunt deja prea multe catedrale imense... din perioada medievală. Și Serbia și Rusia și Ucraina, toate țările din jurul nostru au construit catedrale mari și foarte scumpe, imediat după căderea comunismului.”

„Pe cine interesează astăzi cine și cum a administrat „averea bisericii” când s-a construit Curtea de Argeș sau Putna sau Cozia sau Hurezi sau Agapia sau Bistrița sau Tismana sau Trei Ierarhi? Și n-or fi fost bisericile acestea, la vremea lor... prea mari, prea scumpe? Sau n-or fi fost și atunci destui săraci care să fi fost mai bine hrăniți și să fi stat într-un bordei mai mare cu banii care s-au cheltuit pentru construcția acestor biserici? Ce spune Mântuitorul lui Iuda care își făcea griji pentru săraci atunci când „s-a risipit” mirul cel scump al Mariei Magdalena? „Că pe săraci întotdeauna îi veți avea cu voi, dar pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna” (Ioan 12). Oare chiar nu merită să „risipim” pentru Biserica lui Hristos? Dacă nu vom mai avea timpul acesta de acum, în care să se poată construi?”

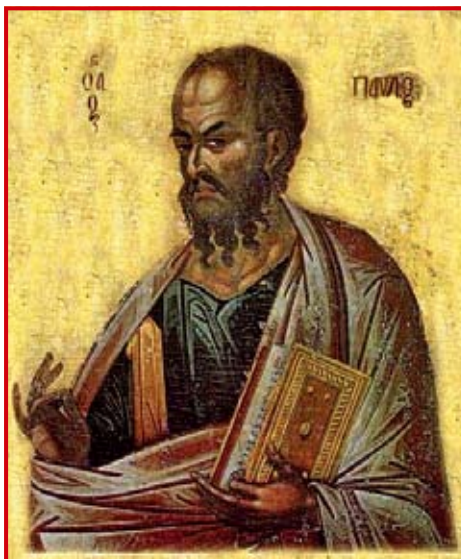
„Sigur că sunt lucruri mult mai importante pe agenda tuturor politicianilor: spitale, școli, pensii, locuri de muncă, autostrăzi și... prețuri mici la mâncare. Minunat, dar n-au fost acestea „prioritățile” tuturor guvernelor din ultimii 25 de ani? Așa că, e timpul să-i anunțăm care ne sunt prioritățile: ne interesează construcția Catedralei Mântuirii Neamului.” ❖

SFÂNTUL PAVEL – APOSTOLUL IUBIRII

Duminică 14.02.2016, ora 17.00,
în biserica Șerban Vodă, Părintele Diacon
Prof. Dr. Ioan Caraza va susține conferința
cu tema „Viața și activitatea Sf. Apostol Pavel”

▲ „Pavel căuta rușinarea și ocară cea pentru predicarea Evangheliei mai mult decât căutam noi cinstea; căuta moartea mai mult decât căutam noi viața; căuta sărăcia mai mult decât căutam noi bogăția; căuta ostenele mai mult decât căută alții tihna; dar nu numai mai mult, ci cu mult mai mult; căuta durerile mai mult decât căută alții bucuriile; căuta să se roage pentru dușmani mai mult decât căută alții să-i blesteme. Pavel a stricat rânduiala lucrurilor; dar, mai bine spus, noi am stricat-o, căci Pavel a păzit-o așa cum Dumnezeu a legiuit-o. Tot ce dorea și urmărea Pavel era potrivit firii; tot ce dorim și urmărim noi este împotriva firii.

▲ Vrei să-ți dau dovadă spuselor mele? Iat-o! Pavel! Era om, și umbla după cele potrivit firii mai mult decât după cele împotriva firii. De un singur lucru se temea, de un singur lucru fugea: de a

supăra pe Dumnezeu; de nimic altceva; după cum nici nu dorea altceva decât de a plăcea lui Dumnezeu. Și nu spun că nu dorea nimic din cele de pe lumea aceasta, dar nici din cele viitoare.

▲ Vorbește-mi chiar de bunătățile și frumusețile cele cerești, și atunci vei vedea puternica dragoste a lui Pavel pentru Hristos! Din pricina dragostei acesteia

Pavel nu se mai minuna nici de vrednicia îngerilor, nici de a arhanghelilor, de nimic. Avea în sufletul lui ceva mai mare decât orice, dragostea lui Hristos. Cu ea se socotea mai fericit decât toți; fără ea nu dorea să fie nici cu Domniile, nici cu Începătoriile, nici cu Stăpâniile.

▲ Cu dragostea aceasta voia să fie mai degrabă în cele mai grele munci și cu cei osândiți decât fără ea, cu cei din frunte și cu cei în cinste. Pentru Pavel era o singură osândă: pierderea dragostei lui Hristos. Aceasta este pentru el iadul, aceasta este pedeapsa, aceasta, pricinuitoarea a mii și mii de rele. După cum nu era pentru Pavel decât o singură desfătare: dobândirea dragostei lui Hristos. Aceasta era pentru el viața, aceasta lumea, aceasta îngerul, aceasta Cele din lumea de aici, aceasta cele viitoare, aceasta împărăția, aceasta făgăduința, aceasta, pricinuitoarea a mii și mii de bunătăți. Tot ce nu țintea la dragostea lui Hristos nu-l socotea nici trist, nici vesel.” ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur – extrase din „Cuvântul al II-lea la Sf. Apostol Pavel”

A început pictura bisericii

Au fost reluate lucrările de pictură a bisericii. În sfârșit, căci așteptam de mult ca tencuiala zidurilor să dispară sub fresca inspirat și meșteșugit lucrată de echipa pictorului Daniel Codrescu. Căci, cu mare dor tânjim să vedem biserica pictată, împodobită, sfințită.

Dacă de curând admiram primele icoane de pe catapeteasmă și Crucea Mântuitorului, dacă noua și bogata icoană Ierusalimitissa, care tocmai a fost sfințită, ne aduce mângâiere și bucurie, dacă lucrările la așezământul social au luat și ele amploare, toate acestea se datorează în primul rând grijii cu care preoții bisericii noastre, în special părintele paroh Dinu Pompiliu, veghează zi și noapte ca lăcașul Domnului să fie la înălțimea cinstei și evlaviei pe care o acordăm lui Dumnezeu. Fiecare lucru, slujbă sau gest care se fac în biserică trebuie să fie curat, demn, frumos și măreț., așa cum trebuie să fie orice jertfim sau afierosim lui Dumnezeu. Asemenea împărăției pe care doar o ghicim, dar o purtăm în suflete, asemenea sfințeniei cu care trebuie să petrecem viața aceasta.

Dar numai veghea, truda și grija părinților noștri nu este suficientă pentru a ridica zidurile construcțiilor, a

picta sau mobila acest lăcaș. Este nevoie de oameni cu suflet de aur, care să se deschidă pentru a dăruie cele necesare. Mulți dintre cei care au făcut mari dăni rămân, pentru smerenia lor, cunoscuți doar de câțiva și de bunul Dumnezeu. Și iarăși, mult mai mulți, cu banul văduvei, prin donații pentru lucrări sau cel puțin prin plata contribuției anuale, dăruiesc din prea plinul inimii lor.

Timp de lucrare mântuitoare este deci pentru fiecare dintre noi, acum, aici, căci ajutorul fiecăruia la această sfântă construcție este mult așteptat și binevenit. Atât cât putem, este bine să punem în lucrare bănuțul nostru, ca o răsplată pentru mulții talanți pe care cu mărinimie și iubire, Dumnezeu ni-i varsă în fiecă clipă peste noi. Ea, biserica, este a noastră, ne reprezintă pe noi. Și când ne gândim la ea, muncim pentru ea, o împodobim sau punem un

bănuț pentru ea, nu obosim, nu sărăcim, nu ne lipsim de nimic, căci însușit primim, văzut și nevăzut, aici și dincolo, pentru noi și cei ai noștri.

Iar rugăciunea noastră, ca tîmâia se urcă ușor și repede la tronul ceresc, întărind temelia casei noastre și a copiilor noștri. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 14-21 FEBRUARIE 2016

ZIUA

ORA

SLUJBE/activități

Duminică 14 februarie 08⁰⁰-12⁰⁰ Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) – Utrenia, Sfânta Liturghie

Miercuri 17 februarie 07³⁰-09³⁰ Sfânta Liturghie

17⁰⁰-19⁰⁰ Sfântul Maslu

Vineri 19 februarie 07³⁰-09³⁰ Sfânta Liturghie

17⁰⁰-19⁰⁰ Vecernie cu Litie, Acatist

Sâmbătă 20 februarie 08⁰⁰-12⁰⁰ Sfânta Liturghie, Pomenirea morților

18⁰⁰-19⁰⁰ Vecernie

Duminică 21 februarie 08⁰⁰-12⁰⁰ Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului) Utrenia, Sfânta Liturghie

PARLAMENTUL EUROPEAN RECUNOAȘTE CA GENOCID UCIDERA CREȘTINILOR DE CĂTRE ISIS

Parlamentul European a adoptat o rezoluție la începutul lunii februarie la Strasbourg, intitulată „Masacrul sistematic al minorităților religioase de către gruparea ISIS”, în care a recunoscut ca genocid, crime de război și crime împotriva umanității persecuțiile, atrocitățile și uciderea sistematică a creștinilor de către Statul Islamic (ISIS).

S-a subliniat că „așa-numita «ISIS/Daesh» comite genocid împotriva creștinilor și yazidiților, precum și a altor minorități etnice și religioase care nu sunt de acord cu interpretarea pe care aceasta o dă Islamului”, și s-au cerut măsuri pentru ca aceste crime „să fie considerate drept genocid de către Consiliul de Securitate al ONU” și, deci, să se adopte măsuri în temeiul Convenției Națiunilor Unite din 1948 privind prevenirea și reprimarea crimei de genocid. Potrivit Convenției, aceste acte trebuie să fie comise cu „intenția de a distruge, în parte sau integral, un grup național, etnic, rasial sau religios”. ISIS a făcut nenumărate declarații în care a promis că va vărsa sângele fraților crucii/cruciaților/

închinătorilor crucii, pe care i-a supus la torturi inimaginabile. Numărul creștinilor din Orientul Mijlociu a coborât de la 1,25 milioane la 500.000 în Siria și de la 1,4 milioane la mai puțin de 275.000 în Irak în doar câțiva ani.

De asemenea, Parlamentul European dorește sesizarea de către Consiliu de Securitate a Curții Penale Internaționale, pentru a investiga încălcările comise în Irak și Siria de către așa-numită «ISIS/Daesh» împotriva creștinilor, yazidiților și a minorităților etnice și religioase.

Pe 27 ianuarie 2016, Sinaxa Întâistătorilor Bisericilor Ortodoxe, reuniți la

Chambésy-Geneva în vederea pregătirii Sfântului și Marelui Sinod Ortodox, și-a arătat susținerea față de creștinii prizonieri din Orientul Mijlociu. Alarmantă este scăderea drastică a numărului creștinilor din Orientul Mijlociu prin exterminare și emigrare. Deși cifrele sunt nesigure, mii de locașuri de cult au fost distruse, mai mult de o treime dintre creștinii din Siria au fugit din cauza atrocităților, iar procentul populației creștine din Liban a scăzut la 34%. De aceea, sunt imperative aducerea în fața justiției a criminalilor și condamnarea celor ce se fac vinovați de genocid. ❖

Deputatul liberal Daniel Gheorghe: OPRIȚI LEGEA CENZURII!

Un nou proiect de lege, numit Legea defăimării, pune în pericol libertatea de exprimare în România. Căci ea prevede amenzi usturătoare pentru cei care defăimă o persoană sau un grup, o comunitate. În spatele acestei legi se află de fapt dorința PSD-iștilor, a politicienilor, de a se apăra în fața dezvăluirilor mass-mediei. Dar ea poate să fie folosită ca armă împotriva celor care își exprimă deschis anumite păreri sau chiar principii.

Deputatul liberal Daniel Gheorghe este unul din cei care au criticat această lege. Din declarația sa cităm: „Proiectul de lege al președintelui PSD, Liviu Dragnea, prin care se dorește restrângerea libertății de expresie și a libertății cuvântului, reprezintă un atac la drepturile și libertățile fundamentale ale românilor, drepturi și libertăți câștigate cu sânge în decembrie 1989.

Proiectul, susținut de coaliția informală PSD-UNPR-ALDE, nu este decât o tentativă de reinstaurare a cenzurii în România, totul în numele ideologiei marxismului cultural. Legea cenzurii, ce se dorește a fi un instrument al reprimării libertății de expresie

și al libertății de conștiință, se va transforma într-un Gestapo al minților.

Inițiativa, pare desprinsă de-a dreptul din romanele lui Orwell. Prin această lege imorală și neconstituțională, statul român ar anula principiul fundamental al libertății de expresie, înlocuindu-l cu principii comune statelor totalitare, pe care le-am văzut în istorie la regimurile comuniste și la cel nazist. Legea Liviu Dragnea este un pas ce ne duce în afara valorilor democrației, reinstaurând frica și cenzura în societatea românească.

Cred că este obligatoriu ca întreaga clasă politică să respingă cu fermitate această inițiativă prin care Liviu Dragnea readuce securismul în viețile românilor.”

În Parlament deputatul Daniel Gheorghe a subliniat că: „În urma acestei legi se va înființa un „departament” însărcinat cu lupta anti-defăimare și „promovarea toleranței” care, prin intermediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării — o altă structură anacronică ce atentează într-o anumită măsură la libertatea de expresie în România -, ar urma să dea amenzi celor care vorbesc „ceea ce nu trebuie”.

Prin „ceea ce nu trebuie” trebuie să

înțelegem orice poate deranja o anumită categorie socială. Cât timp în legislația românească există pedepse foarte ferme pentru instigarea la ură sau agresiunea bazată pe diferențele de rasă, etnie, sex, religie, orientare politică sau categorie socială, mie mi se pare inutil și neproductiv să inventăm false probleme, să discutăm non-subiecte și să propunem legi care pot restrânge nejustificat libertatea de exprimare din România. În viitor, „departamentul” inventat de domnul Dragnea ne va da voie să spunem anumite lucruri, și ne va amenda când vom spune ceea ce nu dă „bine”. Pentru că – atenție ! – Legea domnului Dragnea nu sancționează minciuna, ci afirmațiile care deranjează. Și cu toții știm cât de supărător poate fi adevărul.” ❖

PRIVEGHERE DE TOATĂ NOAPTEA

În noaptea de 26 spre 27 februarie,
vineri spre sâmbătă, se va săvârși în biserica
noastră slujba de priveghere de toată noaptea.
Pe lângă Vecernia Mare cu Litie, Utrenia,
Sfânta Liturghie și Parastas
cu pomenirea morților, se vor oficia
și Moliftele Sfântului Vasile cel Mare.